

Recull de Premsa

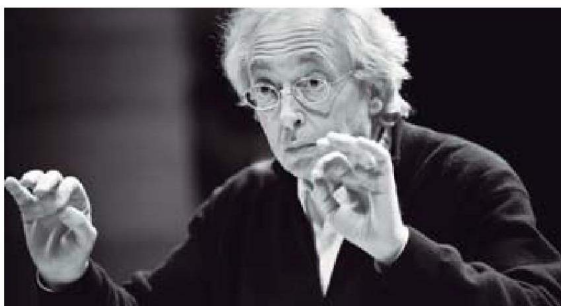
PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

TOP 3 CLÀSSICA Time Out Barcelona - 06/06/2019	3
La versatilitat d'un músic de cap a peus Ara - 06/06/2019	4
L'OSV tanca la temporada amb 'La setena de Beethoven' Diari de Sabadell - 06/06/2019	5
MÚSICA El Cor Madrigal obre aquest diumenge a Girona la gira de Mireia Barrera com a directora Diari de Girona - 06/06/2019	7
Passat i present molt propers Diari de Terrassa - 06/06/2019	8
Carla Bruni obre el Festival de Pedralbes Ara - 06/06/2019	9
L'aire francès de Bruni sedueix a Pedralbes La Vanguardia - Catalán - 06/06/2019	10
El discreto encanto de Carla Bruni abre el Festival de Pedralbes ABC - 06/06/2019	13

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jarrod*

↑ Philippe Herreweghe

La *Missa en si menor* és una de les composicions més impressionants de Bach i sempre és un gust sentir-la en concert, sobretot si és amb uns intèrprets com Herreweghe i el Collegium Vocale Gent.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dc. 12, 20 h. 30-90 €.

TERESA LLORDÉS

↑ Jordi Savall

Savall s'avança a l'Any Beethoven (el 2020 celebrem 250 anys del seu naixement), amb la interpretació de les simfonies número 1, 2 i 4 del compositor alemany, al capdavant de Le Concert des Nations.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dv. 7, 20 h. 10-84 €.

JEAN-BAPTISTE MILLOT

↑ Joaquín Achúcarro

Aquest músic bilbaí, que al novembre farà 87 anys, és un dels pianistes espanyols més destacats de les últimes dècades. Ara torna al Palau per oferir un recital amb peces de Chopin, Debussy i Ravel.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dj. 6, 20 h. 18-56 €.

El pianista Nelson Goerner
al Palau de la Música. E. GUILLAMET

La versatilitat d'un músic de cap a peus

Crítica

JAUME RADIGALES
BARCELONA

Nelson Goerner PALAU DE LA MÚSICA
4 DE JUNY

Dir piano i dir *Argentina* ha representat fins ara pensar en Daniel Barenboim i Martha Argerich. Caldrà afegir-hi el nom de Nelson Goerner per tenir un trio complet de pianisme porteny. Distingit amb diversos guardons (com ara un Diapason d'Or), Goerner va mostrar la seva versatilitat davant del teclat dimarts a la nit en el cicle Palau Piano i davant d'un auditori força atent, tot i que no sembla que el músic argentí hagi despertat un interès especial entre la premsa especialitzada. El programa, engrescador, permetia viure el pas de Clementí a Chopin –passant per Beethoven– com a colofó de la primera etapa del piano entès des d'una concepció tècnica i experimental, passant per la sensibilitat dels tres músics, tan diferents entre si però tan complementaris.

Després de la *Sonata op. 25 núm. 5* de Clementí, en què Goerner va mostrar una extraordinària sensibilitat per al fraseig i l'articulació nítida, el plat fort de la vetllada va ser la *Sonata núm. 23, Appassionata*, de Beethoven. Magistral en l'exposició del tema principal del primer moviment, el pianista argentí va passejar sense problemes pels vertiginosos esculls de l'*andante con moto* central i del conclusiu *allegro*. Els aplaudiments i les ovacions van confirmar que estàvem davant d'una gran nit al Palau de la Música Catalana.

El Chopin de la segona part va ser potser més tècnic que poètic, però igualment eficaç: dos nocturns i la gran *Sonata en si menor op. 58* van ser el brillant colofó d'un recital senzillament extraordinari, coronat amb dos bisos igualment brillants: un Guastavino i una transcripció del *Danubi blau* straussià. L'entusiasme del públic no va minvar, al contrari. Que torni aviat! —

Oci P23

L'OSV tanca temporada a La Faràndula i al Palau

L'OSV tanca la temporada amb 'La setena de Beethoven'

Jaume Mas Roma · @jmasroma #OSV #LaFaràndula

MÚSICA La Simfònica farà divendres l'últim concert de la temporada a La Faràndula i dissabte al Palau de la Música amb obres de Beethoven, Dvorák i Guix

Un dels concerts de l'Orquestra Simfònica del Vallès / LLUÍS FRANCO

L'Orquestra Simfònica del Vallès acaba aquest cap de setmana la seva 23a temporada de Simfònics. Ho farà amb *La setena de Beethoven*, primer el divendres 7 a La Faràndula posant punt final a Simfònics a Sabadell, i l'endemà, dissabte 8, al Palau de la Música en l'últim concert de la temporada de Simfònics al Palau.

El concert, encara que s'anomeni *La setena de Beethoven*, no només se centrarà en la peça més coneguda del compositor austríac, sinó que el programa també inclou obres d'Antonín Dvořák i Josep Maria Guix, compositor convidat de la temporada al Palau de la Música Catalana. Estaran dirigits per Nuno Coelho, director d'orquestra portuguès guanyador del 12è Concurs Internacional de Direcció de l'Orquestra de Cadaqués a Barcelona el 2017. Coelho ha guanyat diversos premis i reconeixements al llarg de la seva carrera. A més, ha dirigit les orquestres més prestigioses del món i ha exercit com a director assistent a l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Ara, es posarà al capdavant de la Simfònica del Vallès.

L'espectacle s'iniciarà amb *La setena de Beethoven*, considerada, fins i tot pel mateix Ludwig van Beethoven, una de les seves millors obres. D'altra banda, també s'interpretarà el *Concert per a violí* d'Antonín Dvořák, escrit el 1879 i pensat per a un intèrpret concret, Joseph Joachim, que durant

el segle XIX també va interpretar concerts de Bach i Beethoven. Per acabar, s'interpretarà *Stanza II i III*, de Josep M. Guix, tancant la fase que es va iniciar en el Palau de la Música Catalana aquesta temporada quan es va interpretar *Stanza I*.

La cita de la Simfònica a Sabadell tindrà una prèvia de la mà del projecte A-cordant, una iniciativa de l'OSV i l'Ajuntament per facilitar l'accés dels infants a la música. Els 250 alumnes que hi han participat faran la seva actuació de final de curs, que han estat preparant durant els últims mesos.

El concert del Palau anirà dedicat al Banc dels Aliments i a la campanya *La fam no fa vacances*. En aquest context, es recolliran aliments per als més necessitats al vestíbul del Palau de la Música abans del concert.

Els concerts tindran lloc el divendres 7 de juny a La Faràndula a les 20.30 h i dissabte 8 al Palau de la Música a les 18.30 h. Avui dijous, a les 19.30 h, es farà una conferència prèvia per parlar de les obres que s'interpretaran

MÚSICA

El Cor Madrigal obre aquest diumenge a Girona la gira de Mireia Barrera com a directora

■ El Cor Madrigal obrirà aquest diumenge a Girona la gira de comiat de Mireia Barrera com a directora de la formació. El Cor oferirà un repàs a les obres més significatives de la seva trajectòria en els darrers 26 anys, sota la direcció de Mireia Barrera. Serà a les 8 del vespre a l'Auditori de Girona. Mireia Barrera va assumir la direcció del Cor Madrigal el 1993 i l'ha dirigit de forma ininterrompuda al llarg d'aquests 26 anys. La gira de comiat passarà també per Balaguer (30 de juny) i el Palau de la Música Catalana (7 de juliol) i es tancarà a finals d'agost a l'Estany (31 d'agost). En el concert, sota la direcció de Mireia Barrera i amb Jordi Armengol al piano, el Cor Madrigal interpretarà peces d'Eduard Toldrà, Pau Casals, Leos Janáček, Paul Hindemith, Benjamin Britten, Joaquim Serra, Ricard Lamote de Grignon o Manuel Oltra. **ddg** GIRONA

► 6 Junio, 2019

Passat i present molt propers

JOSEP PUY JUANICO

AQUEST dimarts va tenir lloc al Palau de la Generalitat l'acte de cloenda d'un extens programa d'activitats amb les quals s'ha commemorat el vuitantè aniversari de l'inici de la Guerra Civil i de l'exili republicà del febrer de 1939. Recordo amb emoció l'acte celebrat, el juliol de 2016, al Palau de la Música que donava el tret de sortida a tot un munt d'accions per fer homenatge i recordança de les víctimes de la guerra i de l'exili. La referència del Palau no era altra que fer un exercici de memòria històrica respecte al que fou el darrer assaig del mestre Pau Casals del que havia de ser el concert inaugural de l'Olimpíada Popular de Barcelona de 1936. No va poder ser. Recordo el neguit i la il·lusió de l'amic Plàcid Garcia-Planas quan m'explicava el projecte i els preparatius d'aquella recordança històrica. El resultat fou del tot impressionant. Des de llavors s'han dut a terme moltes propostes i potser en manquen moltes més. Des de llavors han passat moltes coses, la majoria desconcertants, i en l'acte d'aquest dimarts amb la brillant conferència de la Dra. Maria Campillo o les lec-

tures de l'actriu Rosa Cadafalch hi foren ben notòries. Estem vivint una tràgica i desconcertant situació. Fem homenatge als qui patiren el drama de l'exili en el context del triomf feixista i tot ens sembla molt a prop. Tot ens resulta molt recent. Les imatges i els fragments literaris parlen dels vençuts, de la derrota i de tot un munt d'adversitats físiques i morals de tota la gent que travessaren colls i camins de muntanya. N'hem parlat a dojo i en cal seguir fent referència i pedagogia. Però com els podríem explicar, a totes aquelles víctimes, les barbaritats que veiem i sentim vuitanta anys després?

L'excepcionalitat del moment present ens porta a interpretar aquest passat com a quelcom que continua existint amb constants referències i exemples dels qui imposaren el règim de les armes, la por i l'escarniment. Hem de convenir que l'estudi, anàlisi i reflexió sobre l'exili han passat per diferents etapes. Podríem dir que un llarg silenci fou el protagonista d'un primer capítol. L'expressió "a casa ningú en parlava" és la més habitual per entendre un temps de grisor i drama. Després vàrem entrar en un període de rescat de testimonis i documents.

Calia recuperar un temps perdut i saber què havia passat. Hi havia una febre, quasi detectivesca, per reunir les aportacions de testimonis que, de cop i volta, havien decidit explicar el seu drama personal i col·lec-

tiu. Una allau de dietaris, congressos i estudis varen permetre situar espais i moments. Estic convençut que és un dels temes de la nostra història que més producció historiogràfica han tingut, tant pels testimonis directes com de la mà de nombrosos historiadors. Ara, a grans trets, ens trobem en la fase del reconeixement institucional –sortosament segueixen sortint molts llibres – i on les autoritats s'impliquen amb més o menys encert en el record i homenatge de milers de persones. Ningú ho desitjava pas però ha estat, justament en aquest capítol d'inevitable farciment protocol·lari, quan les circumstàncies han fet del tot evident que el record, les imatges i la literatura d'exili ens permeten entendre quelcom més sobre la vigència de gestos i formes franquistes actuals.

El franquisme és passat i present. En el nostre cas, el passat que homenatgem s'ha de fer sota la perspectiva que no és un capítol tancat i que les pàgines del present continuen destil·lant arreu la voluntat despietada dels qui guanyaren la guerra i aplaudiren una llarga dictadura. Dimarts, a Palau, sovintejaren els comentaris sobre el tema de l'exhumació de les restes de Franco, el seu reconeixement com a cap d'Estat l'any 1936 o el relat de la Fiscalia en les conclusions finals del judici. Anem amb compte.

Carla Bruni obre el Festival de Pedralbes

ARA. Carla Bruni segueix fidel a Barcelona i ahir va inaugurar la setena edició del Festival Jardins de Pedralbes, un any i mig després de la seva visita al Palau de la Música dins del Festival del Mil·lenni. I, com aleshores, Bruni va farcir el repertori amb les versions del disc *French touch*. La programació de Pedralbes, que arribarà fins al 15 de juliol, continuarà dissabte amb la gala de ballet protagonitzada per les estrelles de l'Òpera de París i di lluns, dia 10, amb tot un esdeveniment: el concert de la nord-americana Mariah Carey.

CRISTINA CALDERER

6 Junio, 2019

6 Junio, 2019

Comença un dels festivals de l'estiu musical barceloní

ALEX GARCIA

Bruni va buscar durant la vetllada una atmosfera íntima i senzilla per ambientar els temes del seu últim àlbum, *French touch*

Carla Bruni brilla en el retorn a Pedralbes

La cantant francoitaliana va obrir el festival amb un ampli repàs al seu cançoner amb arranjaments nous i més atractius

ESCENARIS

Esteban Linés
Barcelona

L'expectació era indubtable tot just passar el gran reixat dels Jardins de Pedralbes, un privilegiat parc municipal que des de fa set anys exerceix de magnífic entorn del festival musical del mateix nom. Una evident expectació pel fet de tractar-se de l'arrencada d'una nova edició d'una cita plenament consolidada i, sobretot, pel retorn de Carla Bruni com a

protagonista de la vetllada.

El màxim responsable del festival i de la promotora Concert Studio, Martín Pérez, va obrir la nit amb la seva tradicional benvinguda. Va recordar coses ("ara fa set anys vaig pensar fer un festival aquí a Barcelona d'aquestes característiques: fem un festival i no només una successió de concerts" o "ho fem tan bé com sabem"), es va referir al present ("com a barcelonins volem que se sentin orgullosos d'aquest festival") i va acabar presentant l'artista que al cap d'una estona inauguraria aquesta edició dient d'ella

que "aquest és el seu festival".

I va sortir a l'escenari, un quart d'hora més tard del que estava previst, amb *charme* i caminant a poc a poc des del fons de l'escenari, vestida tota de negre, amb pantalons acampanats, samarreta i jaqueta. Després de cantar la inicial *Le chemin*, va ensenyar el seu somriure per dir "bona nit, Barcelona", va continuar amb "buenas noches, Barcelona" i tot seguit va explicar la nit. I, esclar, la cantant francoitaliana va tornar a enlluernar ahir a la nit el nombros públic que no va voler desapropiar l'oportunitat per comprovar altra

vegada el seu *charme*, la seva empatia escènica i la seva amable proposta musical. I que havia esgotat les gairebé 2.400 entrades posades a la venda, per bé que la seva reacció tota la nit va ser d'estricta cortesia. Una cita en què ella va buscar una atmosfera íntima i senzilla i que va sustentar en bona part en les composicions que habiten al seu àlbum més recent, *French touch*.

La seva nova visita a Barcelona arribava un any després que atapeís el Palau de la Música, i ho va fer acompanyada per un grup instrumental tan eficaç com flexible

format per piano i trompeta, bateria, contrabaix i baix, i guitarres, un grup eficaç per saber vestir sonorament, amb nous arranjaments més enèrgics però sense enfosquir el protagonisme de la cantant, un ampli repertori que durar prop d'una hora i mitja. A més dels clàssics aliens que va anar desgranant enmig de l'aplaudiment del públic —basants tocs roquers com *Enjoy the silence*, de Depeche Mode; *Highway to hell*, d'AC/DC, o *Miss you*, dels Rolling Stones—, Bruni també va anar intercalant composicions del seu repertori més antigues. I obrint l'aixeta de la incertesa va tocar algun tema que inclourà en l'àlbum en què diu que està treballant d'un temps ençà.

En total va oferir prop d'una vintena de temes. La vetllada la va arrencar amb *Le chemin*, seguida de *Crazy, Jimmy Jazz* (dels Clash: va dir que la millor manera d'escoltar-la era "amb molta cerquesa") i *Moon river* (de la qual va assegurar que és una de les cançons que més s'estima), que va interpretar asseguda al ritme d'acordió, violoncel i acústica i evocant aquell *Esmorzar amb diamants* com Audrey Hepburn.

La també model i mare, a més de dona de Nicolas Sarkozy, va repassar la seva vida a còpia de

cançons que l'han anat marcant, com aquesta *Dolce Francia* que va interpretar en italià amb joiosa facilitat sobre un piano saltirionant. Va tancar la nit amb un parell de temes previstos a tall de bisos com *Un garçon triste* i *Déranger les Pierres*.

El Festival Jardins de Pedralbes té alguns senyals en la seva idiosincràsia que el fan inconfusible. A més del seu comentat emplaçament en aquest petit i ordenat verger urbà, presenta des del primer dia una oferta gastronòmica de garantia i més o menys assequible. La gent que va anar fins a la desena de parades al *village* regentades per noms coneguts de la restauració local indicaven que la iniciativa va ben en-

PÚBLIC MESURAT

El públic, que va esgotar les gairebé 2.400 localitats, es va mostrar només correcte

NOUS ARRANJAMENTS

L'ampli repertori va tenir nous arranjaments que donen més força a la seva veu

caminada (de cop i volta i sense cap rigor científic, les cues més llargues es van veure davant del Flash Flash, el Mr. Kao i el Cruixent).

A això s'hi ha d'afegir una proposta musical que va més enllà del que és esperable. En aquest últim aspecte, aquest és el paper encomanat als concerts que s'ofereixen una hora i mitja abans del principal, en què l'organització del festival sempre ha procurat donar espai i oportunitat a noms emergents o prometedors de l'escena local i nacional.

Així, mentre que els noms que constitueixen el cartell principal del festival són d'una popularitat indiscutible per satisfer a un públic variat –Mariah Carey, Los Planetas, Woody Allen, Gilberto Gil, Ramon Mirabet, Izal, Beach Boys, Il Divo, Kraftwerk...–, els d'aquestes descàrregues musicals prèvies filen més prim. Una política intel·ligent, sens dubte, per acostar a un públic insospitat les propostes musicals de noms sovint poc coneguts per a l'aficionat generalista: Exilio Tango, Luand, Pau Mainé Trio, Cronopios, Mavica, i també Tori Sparks, Caïm Riba, Marta Knight, Jordi Lanuza, Xavier Calvet o Joan Masdeu. Ahir a la nit els encarregats del preàmbul sonor van ser el duo format per Mirla Riomar i Marcel Vallès, que van oferir un agradable i contagiós còctel de jazz, soul i ritmes brasilers.

No va ser l'única proposta prèvia per a l'aficionat que feia temps que no tafanejava pel parc, ja que l'anomenat *escenari Banc Sabadell* també va poder escoltar la veu de la barcelonina Jana Sirés, que va interpretar alguns talls del seu àlbum flamant *Waterfall*, en clau anglosaxona.●

► 6 Junio, 2019

Carla Bruni, anoche durante su actuación en Barcelona

MARTA DÍAZ

El discreto encanto de Carla Bruni abre el Festival de Pedralbes

► La cantante recuperó las versiones de «French Touch» en su regreso a Barcelona

DAVID MORÁN
 BARCELONA

El arte del susurro en su versión más sofisticada y el encanto de la *chanson* como atemporal vehículo de emoción

nes refinadas regresaron anoche a Barcelona para inaugurar una nueva edición del Festival Jardines de Pedralbes, cita que se diría diseñada a la medida de Carla Bruni. Aquí se estrenó la artista francoitaliana en 2014 en el que fue su primer concierto en suelo español y aquí regresó anoche con las vaporosas y mullidas versiones de «French Touch», disco que invoca a clásicos del pop y el rock para arrastrarlos por una perfumada alfombra persa.

Barra libre, pues, para la elegancia y los suspiros contenidos, para las melodías de seda y lino, en una noche en la que Bruni hizo de sí misma de la mejor manera posible. Esto es: explotando al máximo su faceta de diva seductora y contrarrestando con su distinguida naturalidad unas prestaciones vocales algo limitadas. Melodías de seducción para un público que si algo quería era dejarse seducir; caer rendido desde los primeros compases de esas «Le chemin des rivières» con la que empezó, frágil y titubeante, al último suspiro de la noche.

No hubo, como hace cinco años, inesperado ramo de flores cortesía de *monsieur* Sarkozy ni desembarco masivo de políticos de ese partido que, desde entonces, se ha cambiado más veces de nombre que el llorado Prince, pero a cambio Bruni siguió perfeccionando su cóctel de sutilezas instrumentales y ampliando su marco sonoro de la mano de cancioneros ajenos. Así, arropada por cuatro músicos y con su voz siempre a punto de descarrilar, la cantante abrazó el country de Willie Nelson en «Crazy», se llevó a The Clash de visita a un cabaré picante con «Jimmy Jazz», y le bajó aún más las revoluciones al «Moon River» de Henry Mancini, «la canción más maravillosa del mundo».

Con pocos cambios respecto a su concierto del año pasado en el Palau de la Música, navegó entre la melancolía de «J'arrive a toi», liofilizó a Depeche Mode con una, cómo decirlo, intrigante «Enjoy The Silence», y reivindicó raíces cantando en italiano «Dolce Francia». El público, embelesado o quién sabe si sorprendido por una noche más fría de lo esperado, aplaudía cuando tocaba y poco más. Sonaba, coqueta y juguetona, «Le plus beau du quartier», pero nadie parecía querer romper el encanto ni echar a perder el suave cosquilleo de «Miss You» o «Highway To Hell», parada y fonda en los regazos de los Stones y AC/DC.

Con «Quelqu'un m'a dit», éxito con el que se dio a conocer, Bruni se colgó la guitarra por primera vez y recuperó durante unos minutos a la frágil cantautora que fue. Una artista de voz quebradiza que con los años se ha acabado por convertir en discreto objeto de adoración. El culto al *chic*, en vivo y en directo.

REVISTA MUSICAL CATALANA web

6 Juny, 2019

per Aurelia Pessarrodona

<http://www.revistamusical.cat/critica/dos-convidats-dos-estils/>

CONCERTS

Dos convidats, dos estils

CICLE PHILIP GLASS. BCN216. Dir.: Francesc Prat. Obres de Josep Maria Guix i Philip Glass. **PETIT PALAU. 29 DE MAIG DE 2019.**

El 29 de maig passat vam tenir ocasió de gaudir de les obres dels dos compositors convidats enguany al Palau de la Música Catalana: el consagradíssim Philip Glass i l'emergent Josep Maria Guix, tot plegat a través de la interpretació de l'agrupació BCN216, sota la direcció de Francesc Prat. El resultat fou una proposta suggeridora que mostrava dos vessants ben diferents, gairebé contraposats però igual de fascinants, de la creació musical contemporània a partir de compositors de dues generacions i trajectòries distintes.

D'una banda, Philip Glass, tot un referent de la música contemporània de l'últim terç del segle XX i inicis del XXI. Aquesta temporada el Palau de la Música ha programat un total d'onze concerts amb composicions seves, però el gruix principal s'ha escaigut aquest mes de maig, sobretot amb dos esdeveniments especialment importants: el concert que el propi compositor va executar amb obres seves al piano el dia 21 i la interpretació de la seva òpera *Einstein on the beach* el dia 27. En aquesta nova oportunitat, les peces interpretades foren *Orbit*, per a violoncel sol (i ballarí, en aquesta ocasió absent), i el seu *Quartet núm. 3, "Mishima"*, part de la banda sonora de pel·lícula *Mishima: a*

life in four chapters del director Paul Schrader. Ambdues obres foren mostres excel·lents de l'estil minimalista de Glass, basat en patrons de poques notes, amb una organització personalment tonal i diversos plans rítmics, que es repeteixen *ad infinitum* amb variacions lleus i progressives que reclamen una escolta activa i creen una sensació de música flotant i magnètica.

Josep Maria Guix i Jordi Masó. © Eva Guillaumet

Les obres de Glass, enmig del concert, van estar embolcallades per les de Guix. Aquest compositor aconsegueix un efecte similar al de Glass però a partir d'una estètica musical ben diferent. L'estil de Guix, com vaig dir en una altra ocasió, es pot qualificar com a "essencialisme contemplatiu": amb el mínim de notes aconsegueix crear obres de gran força evocadora basades en una estètica contemplativa altament espiritual. En aquesta ocasió el fil conductor de les obres escollides fou un dels temes fetitxe de Guix, la natura: una música estretament connectada amb les reaccions que provoca la natura en l'ésser humà a partir de la seva vivència poètica. Ho vam començar a veure en les primeres obres del concert, tres brevíssimes peces per a piano interpretades per Jordi Masó. La primera va ser *On reflection*, com a breu obertura del concert, una obra del 2002 concebuda com a homenatge a Frederic Mompou – referent evident de l'estètica essencialista "guixiana" –, en què el pedal constant del piano crea una atmosfera sacra que desmaterialitza el so.

Seguidament *Drizzle Draft*, del 2007, ens va transportar a la contemplació de la pluja recreada en les notes erràtiques del piano. L'aigua també és present a

l'obra següent, *Watermark*, del 2018, peça inspirada en la reflexió de Joseph Brodsky sobre la ciutat de Venècia a l'assaig *Marca d'aigua*.

La segona part del concert fou una apoteosi de Guix, amb obres tan inspirades com *Jardín seco*, del 2014 (estrena), i *Vent de capvespre* (2007). En ambdues obres l'experiència de la natura es troba vehiculada per altres manifestacions artístiques, sobretot haikus japonesos, gènere literari en què Guix ha trobat una connexió estètica molt suggeridora i fructífera. *Jardín seco* parteix de textos de poetes japonesos, com Seibi, Bubon i Basho, però la principal inspiració és el quadre homònim del pintor Fernando Zobel. De totes formes, Guix aconsegueix crear el seu propi món poètic, amb una música de molta força suggestiva, on, per exemple, els pedals en pianíssim de les cordes creen un àrid horitzó on apareixen el piano i el clarinet en una solitud gairebé mística. L'obra demana situar els músics envoltant el públic i integrant-lo de manera més intensa en l'experiència mística musical. *Vent de capvespre*, per la seva banda, també parteix de haikus japonesos, llegits prèviament pel director. És una obra intensa, amb una gran força evocadora causada sobretot per una percussió amb efectes realistes.

© Eva Guillamet

En resum, podríem dir que vam viure l'anvers i el revers de la creació musical contemporània, però ambdues propostes tenen aspectes en comú interessants: els dos compositors prenen com a punt de partida la recerca de llenguatges

musicals personals per expressar allò més sincer que el compositor porta dins; i el resultat en ambdós casos és una música que dissol la narrativa a favor de la creació d'atmosferes que busquen implicar l'oient, bé a partir d'una contemplació que perdura en el temps mitjançant la repetició (Glass), bé creant sensacions d'arrel poeticoespiritual a partir d'una gran economia de mitjans (Guix). Tot plegat va ser excel·lentment transmès pels músics de l'agrupació BNC216, sota la direcció curosa de Francesc Prat, que van saber interpretar les obres de Glass de manera fluida, amb frasejos plens d'intensitat, i les de Guix amb la precisió necessària en unes obres on tot petit detall compta.

Imatge destacada: © Eva Guillamet

f (<https://www.facebook.com/barcelonaclasica/>)

🐦 (<https://twitter.com/BCNClasica>)

g+ (<https://plus.google.com/u/0/106358214892915300948>)

🎧 (<https://open.spotify.com/user/barcelonaclasica>)

(<http://barcelonaclasica.info/newsletter/subscribe.php>) ✉

Q

Barcelona clàssica
agenda de concerts i actualitat de música clàssica i òpera

NÚVOL

(<https://www.nuvol.com/>)

(https://liceubarcelona.koobin.com/index.php?action=PU_evento&Ev_id=34324&referer=cmVmZXJlcl83NA%3D%3D)

Concerts (/news/section/conciertos)

Glass a l'ombra de Guix

Dimecres 5 Juny 2019

Dimecres 29 de maig, el **Petit Palau** va acollir un concert extraordinari que contraposava les estètiques dels dos compositors convidats al **Palau de la Música Catalana**, **Philip Glass**, que vam tenir el dia 21 a la sala de concerts, i **Josep Maria Guix**, que va evidenciar la seva poètica evocativa i la seva tècnica plena subtils.

Aquesta va ser la gran nit de **Josep Maria Guix**, del qual s'han anat interpretant diverses obres aquesta temporada al Palau, però sense estar incloses en un cicle propi, com ha passat amb Glass, el minimalista mediàtic que ha despertat passions entre els Barcelonins -no sabem si perquè és *cool* ser-ne fan o perquè realment hi troben el gust a les "estructures repetitives". El cas és que la veu de Guix va emergir, dimecres, amb prominència acompanyada d'un programa molt ben estructurat i en el qual es palpava la seva evolució com a artista a la cerca de la ressonància, la poesia sonora, la contemplació i el silenci expressiu que es

dividia en dues parts, una dedicada al piano i l'altra a la natura.

Enmig, un interludi de dues obres de **Philip Glass**, una per a violoncel, *Orbit*, amb una successió de notes que evoquen -potser massa- l'original, Bach i les seves suites. La interpretació d'**Erica Wise** va ser suggerent i ens feia imaginar el ballari que acostuma a acompanyar aquesta peça amb un so compacte i rodó i afinació precisa -tot i que algunes dobles notes es van escapar. La segona obra és un quartet de corda de música programàtica basada en una de les tres parts de la banda sonora de *Mishima*, que és la respectiva als *flash-backs* de la pel·lícula, un dels tres plans narratius ideats per Paul Schrader. Si bé l'obra pianística de Glass ens va despertar certa extaticitat -potser per la magnífica interpretació de **Vikingur Ólafsson**-, la seva obra vocal o cambrística no deixa d'evidenciar que, de vegades, *Weniger ist mehr* i que la mera contemplació del material embolcallador que sempre és el mateix però alhora diferent no és suficient per remoure profundament les emocions.

El concert començà amb tres peces per a piano que dibuixen molt bé l'evolució de Guix, amb recursos cada cop més depurats. La interpretació per part de **Jordi Masó** va ser molt acurada i una expressivitat continguda, com ho demana la partitura. *On reflection* fa honor al seu títol, una meditació sonora amb pinzellades impressionistes que s'aconsegueixen, en part, amb el pedal lliure durant tota l'obra - recurs que posteriorment es dosifica-, que assoleix una bellesa no buscada amb una nota insistent reverberant. Tot està despullat d'artifici, és matèria *immaterial* pura en una obra on la funció fa la forma, seguint les idees de Loos i la Bauhaus si ens permetem l'analogia amb l'arquitectura. *Drizzle Draft* és un esbós de la contemplació de la pluja que treballa amb els pols greu i agut i amb una part central amb un trino difuminat que es troba entre el que és i el que no és. I *Watermark* està basada en un assaig de Joseph Brodsky sobre Venècia on l'aigua inunda

les nostres percepcions. Al contrari del que podríem pensar, en un discurs fluït i continu, l'evocació a l'aigua Guix l'assoleix amb la juxtaposició d'elements. Potser l'obra més matèrica de les tres i, per tant, menys poètica, però que també respon a aquesta idea de l'arquitectura sonora com a base de la composició.

La segona part parlava clarament de la natura, amb l'estrena de *Jardín seco*, que ja s'havia enregistrat amb Neu Records, una obra d'extrema dificultat on els músics estan disposats al voltant de l'audiència, com un acusmònim vivent. D'aquesta manera el so s'espacialitzava, especialment perquè les famílies d'instruments estaven barrejades, un cop més amb analogies a l'arquitectura. Unes subtils pinzellades del piano iniciaven el que vol ser la impressió de l'autor en veure l'obra de Fernando Zobel i uns haikus japonesos. El so que es desprenia era molt ric, ple de colors que poc a poc van anar dibuixant una melodia acompanyada de dinàmiques suaus. L'escriptura és molt exigent i imaginativa, i les tècniques expandides es feien molt paleses, amb el so de l'aire, la corda fregant el pont i amb un paper molt rellevant sonorament i simbòlica de la percussió. No passa res, i hi passa de tot en un jardí ple d'ocells i les fulles, en teoria "seques", però en cap cas és una obra marcada per la sobrietat, sinó que, fins i tot, hi ha certa voluptuositat.

El concert es cloïa amb *Vent del capvespre*, un conjunt de peces sonores a partir de haikus i visió d'antics gravats. El mestre de **bcn216**, **Francesc Prat**, anava alternant la direcció amb el recitat amb molta destresa i personalitat. L'atmosfera que creà l'ensemble era tendra i dúctil, evitant la duresa, com si els instruments fossin de cotó. La sensualitat es va apoderar de l'escenari amb un paper, novament important, de la percussió. Tot s'acabava amb un lament amb uns greus mantinguts que reverberaven com un batec. Pura vida de poeta.

Fotos: Philip Glass, Josep Maria Guix (Ester Roig).

Més, sobre...: philip glass (/news/tags/ca/philip glass) , josep maria guix (/news/tags/ca/josep maria guix) , petit palau (/news/tags/ca/petit palau) , minimalisme (/news/tags/ca/minimalisme) , palau de la música catalana (/news/tags/ca/palau de la música catalana)

Aina Vega (mailto:aina@barcelonaclasica.info)

Compartir... (http://latafanera.net/submit.php?

url=http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix) (http://www.facebook.com/share.php?

u=http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix) (http://twitter.com/home?status=Glass+a+l%2E%80%99ombra+de+Guix

http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix) (http://del.icio.us/post?

url=http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix&title=Glass+a+l%2E%80%99ombra+de+Guix) (http://digg.com/submit?

phase=2&url=http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix&title=Glass+a+l%2E%80%99ombra+de+Guix) (http://www.stumbleupon.com/submit?

url=http%3A%2F%2Fwww.barcelonaclasica.info%2Fnews%2Fca%2F2019%2F06%2F05%2F0001%2Fglass-a-lombra-de-guix&title=Glass+a+l%2E%80%99ombra+de+Guix) (/i-pages/tell2friend.php) Enviar a un amic... (/i-

pages/tell2friend.php) més...

Últimes Notícies

04/06/2019 (/news/ca/2019/06/04/0001/sona-una-remota-harmonia-al-liceu) - Sona una remota harmonia al Liceu (/news/ca/2019/06/04/0001/sona-una-remota-harmonia-al-liceu)

03/06/2019 (/news/ca/2019/06/03/0001/un-bon-debut-amb-reserves) - Un bon debut amb reserves (/news/ca/2019/06/03/0001/un-bon-debut-amb-reserves)

02/06/2019 (/news/ca/2019/06/02/0002/els-compositors-mes-programats-al-mes-de-maig-a-barcelona) - Els compositors més programats al mes de maig a Barcelona (/news/ca/2019/06/02/0002/els-compositors-mes-programats-al-mes-de-maig-a-barcelona)

02/06/2019 (/news/ca/2019/05/26/0005/els-millors-concerts-de-musica-classica-a-barcelona-3-9-juny-beethoven-s039anticipa) - Els millors concerts de música clàssica a Barcelona (3-9 juny): Beethoven s'anticipa (/news/ca/2019/05/26/0005/els-millors-concerts-de-musica-classica-a-barcelona-3-9-juny-beethoven-s039anticipa)

02/06/2019 (/news/ca/2019/06/02/0001/seong-jin-cho-tanca-lexitosa-temporada-de-la-simfonica-camera-musicae) - Seong-Jin Cho tanca l'exitosa temporada de la Simfònica Camera Musicae (/news/ca/2019/06/02/0001/seong-jin-cho-tanca-lexitosa-temporada-de-la-simfonica-camera-musicae)

<<Previ (/news/?

sec=concertos&lang=ca_ES&nav=&id=2019/06/04/0001&latest=)

(<https://tarragonadigital.com/conca-de-barbera>)

CONCA DE BARBERÀ ([HTTPS://TARRAGONADIGITAL.COM/CONCA-DE-BARBERA](https://tarragonadigital.com/conca-de-barbera))

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana obrirà les Nits Musicals de la Brufaganya

per **Redacció**

05/06/2019 09:13

El Cor de Cambra del Palau és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. | CEDIDA

El proper dia 8 de juny, dissabte, **el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana** (https://ca.wikipedia.org/wiki/Cor_de_Cambra_del_Palau_de_la_M%C3%BAsica_Catalana) **la formació encarregada d'obrir el 8è festival de música clàssica** **Nits Musicals de la Brufaganya** (<https://brufaganya.cat/2020/>) interpretant obres corals del Renaixement català, acompanyat del conjunt de música antiga La Caravaggia.

El Cor de Cambra del Palau és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'[Orfeó Català](https://www.orfeocatala.cat/ca/el-cor_6512) (https://www.orfeocatala.cat/ca/el-cor_6512) l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016 Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. Des del setembre del 2016 Simon Halsey assumeix el càrrec de director artístic i des del 2018 Xavier Puig el de director principal; Jordi Armengol és el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Cristophe Rousset i Vladimir Jurowski. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Dels seus darrers compromisos internacionals, cal destacar el debut l'agost del 2017 als Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a Londres, i la gira amb Jean-Cristophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el mes d'abril del 2018, amb concerts a Barcelona, Versalles i Lió. Destaquen igualment les recents col·laboracions amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore i el director Daniele Gatti, així com un nou programa amb el director Simon Carrington durant aquesta temporada.

En el concert d'aquest dissabte presenten una mostra del Renaixement català que repassa obres dels principals compositors del segle XVI i dels diferents gèneres del moment: música instrumental per a dansa, madrigals italians i també en llengua catalana. Però sobretot el dediquen a un gènere genuïnament ibèric com l'ensalada, un gènere polifònic fet de la barreja de música popular i culta, d'estils i llengües diferents (castellà, llatí i català), d'ironia i de dramatisme. El seu contingut teatral facilita una certa escenificació coreogràfica que ajudarà a la seva funció moralitzant d'explicar la lluita entre el bé i el mal o els valors mundans i divins. **Un repàs per aquell segle daurat de la música a casa nostra i un espectacle actual i atractiu per a tots els públics.**

Potser també t'interessa:

[Es millora la seguretat de Sant Magí de la Brufaganya amb unes obres al campanar](https://tarragonadigital.com/conca-de-barbera/obres-seguretat-campanar-sant-magi-brufaganya) (<https://tarragonadigital.com/conca-de-barbera/obres-seguretat-campanar-sant-magi-brufaganya>)

☐☐ [Fes click aquí](https://www.messenger.com/t/TarragonaDigital) (<https://www.messenger.com/t/TarragonaDigital>) **per rebre l'actualitat de Tarragona al teu mòbil, és gratis!**

☐ **T'ha agradat aquesta notícia? Recorda comentar i llegir els comentaris a continuació!**

[Santa Coloma de Queralt](https://tarragonadigital.com/tags/santa-coloma-queralt) (<https://tarragonadigital.com/tags/santa-coloma-queralt>)

[Música](https://tarragonadigital.com/tags/musica) (<https://tarragonadigital.com/tags/musica>)

MÉS NOTÍCIES

